เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง

เรื่อง

ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2505

เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2533

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท พ.ศ. 2533

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง

เรื่อง

ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.2505

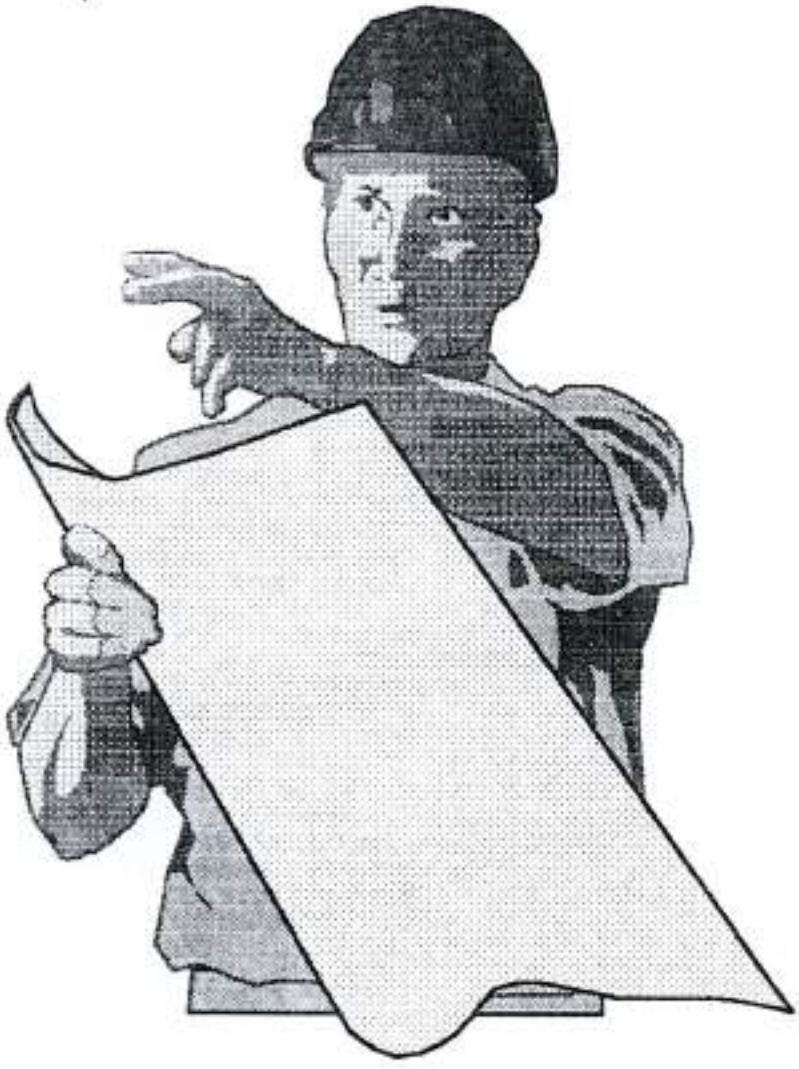

บันทึก

ประกอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาล

เมืองอ่างทอง

เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2505

หลักการ

เพื่อออกเทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร ของเทศบาลเมืองอ่างทอง

เหตุผล

เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง พ.ศ. 2505 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2505 และจังหวัดได้สั่งการให้เทศบาลดำเนินการควบคุมการก่อสร้างอาคารในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ตามหนังสือจังหวัดที่ 4704/2505 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2505

คณะเทศมนตรีเมืองอ่างทอง จึงได้จัดร่างเทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2505 ซึ่งจะใช้บังคับภายในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง เสนอต่อสภาเทศบาลเมืองอ่างทองเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ใช้เป็นเทศบัญญัติต่อไป

เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอ่างทอง
เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พ.ศ.2505

โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 เทศบาลเมืองอ่างทอง ตราเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอ่างทองและโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2505"

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตควบคุมการก่อสร้างอาคารตามพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ในเขตเทศบาลบางแห่ง พ.ศ. 2505

ข้อ 3. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด 1
<u>วิเคราะห์ศัพท์</u>

ข้อ 4. ในเทศบัญญัตินี้

1."อาคารที่พักอาศัย" หมายความว่า ตึก บ้าน โรง เรือน แพ ซึ่งโดยปกติบุคคลอาศัยอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน

2."อาคารพาณิชย์" หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์แห่งการค้า หรือโรงงานที่ใช้เครื่องจักรซึ่งเทียบได้ไม่เกิน 5 แรงม้า หรืออาคารที่ก่อสร้างตามแนวทางสาธารณะหรือทางซึ่งมีสภาพเป็นสาธารณะ และอาจใช้พื้นที่อาคารแต่ละชั้นเพื่อประโยชน์แห่งการค้าได้

3."ห้องแถว" หมายความว่า อาคารที่พักอาศัย หรืออาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง และประกอบด้วยวัตถุอันมิใช่วัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

4."ตึกแถว" หมายความว่า อาคารที่พักอาศัย หรืออาคารพาณิชย์ ซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกินกว่าสองห้อง และประกอบด้วยวัตถุถาวรและทนไฟเป็นส่วนใหญ่

5."โรงงานอุตสาหกรรม" หมายความว่า อาคารที่ทำขึ้นเพื่อประกอบการอุตสาหกรรม โดยใช้เครื่องจักรซึ่งเทียบได้เกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไปเป็นปัจจัย

6."อาคารสาธารณะ" หมายความว่า โรงมหรสพ หอประชุม โรงเรียน หรือสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ชุมชนได้ทั่วไป เช่น โรงแรม ภัตตาคาร หรือโรงพยาบาล เป็นต้น

7."อาคารเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างเพื่อให้สัตว์นาหนะ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ นักอาศัย

8."อาคารชั่วคราว" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งคณะเทศมนตรีพิจารณาเห็นว่าเพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว และมีกำหนดเวลาที่จะรื้อถอน

9."อาคารพิเศษ" หมายความถึงอาคารดังต่อไปนี้

ก.โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หรือหอประชุม

ข.อู่เรือ คานเรือ หรือท่าเรือ สำหรับเรือขนาดใหญ่เกินกว่า 100 ตัน และโป๊ะ (ท่าเรือ)

ค.อาคารสูงกว่า 15 เมตร หรือสะพานในที่ซึ่งติดต่อกับทางสาธารณะมีความยาวช่วงหนึ่งเกิน 3 เมตร หรืออาคารที่มีคานหรือโครงหลังคาช่วงหนึ่งยาวเกิน 10 เมตร

10."ผู้ออกแบบ" หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการคำนวณ เขียนแบบ และกำหนดรายการเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

11."นายงาน" หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ควบคุมการปลูกสร้างให้ผู้ได้รับอนุญาต

12."นายช่าง" หมายความว่า นายช่างตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479

13."แผนผังบริเวณ" หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะที่ดินบริเวณปลูกสร้างอาคารและที่ดินติดต่อ

14."แบบก่อสร้าง" หมายความว่า แบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคาร

15."รายการ" หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวแก่การปลูกสร้างตามแนวของแบบก่อสร้างนั้น

16."รายการคำนวณ" หมายความว่า รายละเอียดแสดงวิธีการคิดกำลังต้านทานของส่วนอาคารตามที่ปรากฏในแบบก่อสร้าง

17."แบบสังเขป" หมายความว่า แบบชนิดซึ่งเขียนไว้นอเป็นประมาณ

18."แผนผังอาคาร" หมายความว่า แบบแสดงลักษณะรูปตัดส่วนราบของอาคาร

19."รูปด้าน" หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายนอกของอาคาร

20."รูปตัด" หมายความว่า แบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายในของอาคาร

21."พื้นอาคาร" หมายความว่า เนื้อที่ส่วนราบของอาคารซึ่งอยู่ภายในขอบเขตของคานหรือรอดที่รับพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตของเสาอาคาร

22."ฝา" หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นแบ่งพื้นที่อาคารให้เป็นห้องๆ

23."ผนัง" หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกั้นด้านนอกของอาคารให้เป็นหลังหรือหน่วยจากกัน

24."ผนังกันไฟ" หมายความว่า ผนังซึ่งทำด้วยวัสดุทนไฟและไม่มีช่องที่จะให้ไฟผ่านได้

25."รากฐาน" หมายความว่า ส่วนรับน้ำหนักของอาคารนับจากใต้พื้นชั้นล่างลงไปจนถึงที่ฝังอยู่ในดิน

26."เสาเข็ม" หมายความว่า เสาที่ตอกฝังลงในดินเพื่อช่วยรับน้ำหนักบรรทุกของอาคาร

27."ช่วงบันได" หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขั้นต่อกันโดยตลอด

28."ลูกตั้ง" หมายความว่า ระยะตั้งของขั้นบันได

29."ลูกนอน" หมายความว่า ระยะราบของขั้นบันได

30."บ่อตรวจระบาย" หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของท่อระบายซึ่งกำหนดไว้ใช้ในการชำระล้างท่อ

31."บ่อพักขยะ" หมายความว่า ส่วนของทางระบายน้ำที่กำหนดกั้นขยะให้หยุดระบายไปด้วยกับน้ำ

32."อุปกรณ์อนามัย" หมายความว่า เครื่องประกอบอันใช้ประโยชน์ในการสุขาภิบาลของอาคาร

33."บ่ออาจม" หมายความว่า บ่อพักอุจาระ หรือสิ่งโสโครกอันไม่มีวิธีการระบายออกไปตามสภาพปกติ

34."ลิฟท์" หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้บรรทุกบุคคลหรือของขึ้นลงระหว่างพื้นต่างๆของอาคาร

35."ท่อเอกประปา" หมายความว่า ท่อน้ำประปาในทางสาธารณะซึ่งเป็นสมบัติของการประปา

36."วัสดุทนไฟ" หมายความว่า วัสดุก่อสร้างซึ่งไม่เป็นเชื้อเพลิง

37."วัสดุถาวร" หมายความว่า วัสดุทนไฟซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่ายโดยน้ำไฟ หรือดินฟ้าอากาศ

38."อิฐธรรมดา หมายความว่า ดินชนิดที่ปั้นขึ้นเป็นแท่งโดยไม่ใช้เครื่องอัดและเผาไฟสุกแล้ว

39."อิฐอัด" หมายความว่า อิฐชนิดซึ่งได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยใช้เครื่องอัดให้เนื้อแน่นก่อนเผา

40."คอนกรีต" หมายความว่า วัสดุซึ่งประกอบขึ้นด้วยส่วนผสมของซีเมนต์ ทราย หิน หรือกรวดและน้ำ

41."คอนกรีตเสริมเหล็ก" หมายความว่า คอนกรีตซึ่งมีเหล็กฝังภายในให้ทำหน้าที่รับแรงได้มากขึ้นกว่าปกติ

42."เหล็กหล่อ" หมายความว่า เหล็กซึ่งถลุงมาจากแร่เหล็กอันจะใช้เชื่อมหรือชุบไม่ได้ผล

43."เหล็กล้วน" หมายความว่า เหล็กที่มีธาตุอื่นเจือปนน้อยที่สุดและจะใช้ชุบไม่ได้ผล

44."เหล็กถ่าน" หมายความว่า เหล็กซึ่งมีธาตุถ่านผสมทำให้เหนียวกว่าปกติอันจะใช้ชุบได้ผล

45."เหล็กเสริม" หมายความว่า เหล็กถ่านที่ใช้สำหรับฝังในเนื้อคอนกรีตเพื่อเพิ่มกำลังขึ้น

46."ไม้อ่อน" หมายความว่า ไม้เนื้ออ่อนซึ่งไม่คงทนต่อดินฟ้าอากาศและตัวสัตว์โดยปราศจากวัตถุป้องกัน เช่น ไม้ยางหรือไม้ตะแบก

47."ไม้แก่น" หมายความว่า ไม้เนื้อแข็งซึ่งทนต่อดินฟ้าอากาศและตัวสัตว์ได้ดีตามสภาพอันสมควร เช่น ไม้เต็งรัง ตะเคียนทอง เคี่ยม

48."ปูนขาว" หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งประดิษฐ์ขึ้นจากหินธาตุปูนหรือเปลือกหอย

49."ซีเมนต์" หมายความว่า วัตถุประสานซึ่งประดิษฐ์ขึ้นจากแร่ธาตุปูนและธาตุดินผสมกันตามส่วนกำหนดเป็นส่วนใหญ่

50."ทราย" หมายความว่า ก้อนหินเม็ดเล็กละเอียดเกิดตามธรรมชาติ ซึ่งมีขนาดโตไม่เกิน 3 มิลลิเมตร

51."กรวด" หมายความว่า ก้อนหินเกิดตามธรรมชาติขนาดโตเกินกว่า 3 มิลลิเมตร

52."ดินดาน" หมายความว่า หินชนิดที่มีเนื้อเปื่อยไม่แน่นเป็นก้อนแกร่ง

53."หินปูน" หมายความว่า หินธาตุปูนซึ่งมีเนื้อแน่นแกร่งเป็นก้อนปึก

54."หินทราย" หมายความว่า หินประกอบด้วยเม็ดทรายและประสานด้วยวัตถุอื่นเป็นก้อนปึก

55."หินอัคนี" หมายความว่า หินที่มีเนื้อแข็งแกร่งเป็นก้อนปึกโดยไม่ต้องอาศัยวัตถุอื่นประสาน

56."แรงประลัย" หมายความว่า แรงขนาดที่ทำให้วัตถุแตกแยกออกจากกันเป็นส่วน

57."แรงดึง" หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุแยกออกห่างจากกัน

58."แรงอัด" หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุหลายเข้าหากัน

59."แรงเฉือน" หมายความว่า แรงที่จะทำให้วัตถุขาดออกจากกันดุจกรรไกรตัด

60."ส่วนปลอดภัย" หมายความว่า อัตราส่วนที่ใช้ทอนแรงประลัยลงให้ถึงขนาดที่ใช้ได้ปลอดภัย

/61."น้ำหนักบรรทุก"

61."น้ำหนักบรรทุก" หมายความว่า น้ำหนักที่กำหนดว่าจะมาเพิ่มขึ้นบนอาคารนอกจากน้ำหนักของตัวอาคารนั้นเอง

62."ส่วนลาด" หมายความว่า อัตราส่วนระยะดิ่งเทียบกับระยะราบ

63."ทางระบายน้ำสาธารณะ" หมายความว่า ช่องไหลน้ำไหลตามทางสาธารณะซึ่งกำหนดไว้ให้ระบายน้ำออกจากอาคารได้

64."ทางสาธารณะ" หมายความว่า ที่ดินที่น้ำ ที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นทางคมนาคมได้

65."ระดับถนน"หมายความว่า ระดับขอบทางเท้าของถนนนั้นซึ่งคณะเทศมนตรีกำหนดให้

66."แนวถนน" หมายความว่า แนวเขตที่กำหนดไว้ให้เป็นทางสาธารณะทางบก

67."ถนนสาธารณะ" หมายความว่า ทางสาธารณะที่รถเดินผ่านได้

หมวด 2

<u>การอนุญาตปลูกสร้าง</u>

ข้อ 5. การอนุญาตปลูกสร้างอาคาร ตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติให้ยื่นคำขอต่อคณะเทศมนตรี ตามแบบ "อ.1" ท้ายเทศบัญญัตินี้พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการอย่างละ 3 ชุด

ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารจะต้องเป็นเจ้าของอาคารที่จะปลูกสร้างขึ้นหรือเป็นตัวแทนของผู้นั้นซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 6. การขอใบอนุญาตชั่วคราว ตามความในมาตรา 9 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัตินอกจากจะแสดงความประสงค์ในคำขออนุญาตแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตกำหนดขั้นของงาน และระยะเวลาสำเร็จในแผนผังแบบก่อสร้างและรายการไว้ให้ชัดเจน

ข้อ 7. ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ ให้ทำตามแบบ "อ.2" ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 8. คำสั่งของคณะเทศมนตรีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังแบบก่อสร้าง แบบก่อสร้างหรือรายการตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ ให้ทำตามแบบ "อ.3"ท้ายเทศบัญญัตินี้และให้จัดส่งผู้ขออนุญาตโดยให้ลงชื่อรับเป็นหลักฐานไว้ แต่ถ้าส่งให้ไม่ได้ก็ให้ประกาศไว้ให้ทราบที่ป้ายโฆษณาของสำนักงานเทศบาล

ข้อ 9. สำหรับอาคารตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ ให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างแจ้งให้คณะเทศมนตรีทราบเป็นหนังสือก่อนกำหนดก่อสร้างอย่างน้อยเป็นเวลา 30 วัน - พร้อมด้วยแผนผังและแบบก่อสร้าง 1 ชุด

/ข้อ 10

ข้อ 10. ถ้าคณะเทศมนตรีมีข้อแก้ไขสำหรับอาคารตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ ก็ให้มีหนังสือแจ้งเหตุผลให้เจ้าหน้าที่บังคับบัญชาการก่อสร้างทราบภายในกำหนด 15 วัน นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งความนั้น

หมวด 3

แผนผังบริเวณแบบก่อสร้างและรายการ

ส่วนที่ 1

แผนผังบริเวณ

ข้อ 11. แผนผังบริเวณให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 1,000 แสดงขอบเขตที่ดินและบริเวณติดต่อและแสดงขอบนอกของอาคารที่มีอยู่แล้ว กับอาคาร ที่ขออนุญาตปลูกสร้างใหม่ด้วยลักษณะและเครื่องหมายต่างกันให้ชัดเจน พร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ อันถูกต้อง

ข้อ 12. ในแผนผังบริเวณให้แสดงทางสาธารณะที่ติดต่อกับที่ดินปลูกสร้างโดยบริบูรณ์ กับทางระบายน้ำออกจากอาคารที่ปลูกสร้างนั้น จนถึงทางระบายน้ำสาธารณะ และตามแนวทางระบายน้ำนั้นให้แสดงเครื่องหมายชี้ทางน้ำไหลพร้อมด้วยส่วนลาด

ข้อ 13. ในแผนผังบริเวณให้แสดงระดับของพื้นชั้นล่างของอาคาร และให้แสดงการสัมพันธ์กับระดับถนนสาธารณะ หรือระดับพื้นดินตรงที่ปลูกสร้างในแผนผังบริเวณนั้น

ส่วนที่ 2

แบบก่อสร้าง

ข้อ 14. แบบก่อสร้างให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า 1 ใน 100 แสดงแผนผังรากฐานของอาคารและพื้นชั้นต่างๆของอาคาร รูปด้านและรูปตัดเนื่องกันไม่ต่ำกว่า 2 ด้าน รูปรายละเอียดส่วนสำคัญขนาดและเครื่องหมายวัตถุประกอบแผนผังอาคารชัดเจนพอที่จะคิดรายการและสอบรายการคำนวณได้

ข้อ 15. แบบก่อสร้างอาคารสาธารณะ และอาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป ให้แสดงรายการคำนวณกำลังของส่วนสำคัญต่างๆของอาคารไว้โดยบริบูรณ์

ข้อ 16. แบบก่อสร้างสำหรับการปลูกสร้างอาคารโดยต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารที่มีอยู่แล้วตามความในมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติ ให้แสดงแบบของส่วนเก่าและส่วนที่จะต่อเติมหรือดัดแปลงให้เห็นชัดเจนต่างกัน

/ข้อ 17.อาคารชั่วคราว

ข้อ 17. อาคารชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้างอาคารถาวรหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ดี จะเสนอแบบก่อสร้างเป็นแบบสังเขปก็ได้ แบบอาคารประเภทนี้ผู้รับอนุญาตจะต้องรื้อถอนไปให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดอายุหนังสืออนุญาตนั้น หรือถ้ายังมีความจำเป็นจะต้องใช้อยู่ต่อไป ก็ขออนุญาตต่ออายุได้

ข้อ 18. อาคารที่พักอาศัยซึ่งประกอบด้วยวัตถุอันมิใช่วัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ปลูกสร้างไม่เกิน 2 ชั้น และมีเนื้อที่ชั้นหนึ่งๆ ไม่เกิน 100 ตารางเมตร ให้งดใช้ข้อ 14,31,32,33,34,36,37,39,และ 52 แห่งเทศบัญญัตินี้บังคับแต่ให้เสนอแบบก่อสร้างเป็นแบบสังเขปได้ โดยแสดงแผนผังชั้นต่างๆของอาคารและรูปด้านไม่ต่ำกว่า 2 ด้าน

ส่วนที่ 3
รายการ

ข้อ 19. รายการให้แสดงลักษณะของวัตถุก่อสร้างอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของอาคารโดยละเอียดชัดเจนพร้อมด้วยวิธีประกอบวัตถุต่างๆนั้นเป็นหลักดำเนินการไว้ด้วย

ส่วนที่ 4
ทั่วไป

ข้อ 20. มาตราส่วน ขนาด ระยะ น้ำหนัก และหน่วยการคำนวณต่างๆของแผนผังและแบบก่อสร้าง รายการหรือรายการคำนวณนั้น ให้ใช้มาตราเมตริกอนุโลมตามกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่งตวงวัด

ข้อ 21. ในแผนผัง แบบก่อสร้างและรายการนั้นให้ลงลายมือชื่อและแจ้งชื่อพร้อมทั้งชื่อสำนักงานหรือที่อยู่ของผู้กำหนด แผนผังออกแบบก่อสร้างทำรายการและคิดรายการคำนวณไว้โดยชัดแจ้งด้วยพร้อมทั้งเครื่องหมาย วิทยะฐานะ (ถ้ามี) ว่าเป็นผู้สามารถสมควรทำการเหล่านั้นได้

หมวด 4
ลักษณะอาคารต่างๆ

ข้อ 22. อาคารพิเศษนั้นนอกจากต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่างๆ ที่กำหนดควบคุมอยู่โดยเฉพาะแล้วให้เสนอรายการคำนวณอย่างละเอียดด้วย

/ข้อ 23.

ข้อ 23. อาคารทุกชนิดที่ก่อสร้างด้วยไม้หรือวัตถุไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ หรือก่อด้วยอิฐไม่เสริมเหล็กจะปลูกสร้างได้ไม่เกินสองชั้น

ครัวไฟจะต้องอยู่นอกอาคารเป็นส่วนสัดต่างหากเว้นแต่

ก. ถ้ามีที่ดินจำกัดจะรวมครัวไฟไว้ด้วยก็ได้ แต่ต้องสร้างด้วยวัตถุทนไฟ

ข. สำหรับอาคารพักอาศัยที่มีที่ดินจำกัดจะรวมครัวไฟไว้ด้วยก็ได้ และไม่จำเป็นต้องก่อสร้างด้วยวัตถุทนไฟ

ข้อ 24. อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสามชั้นให้ทำด้วยวัตถุถาวรและทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และนอกจากมีบันไดตามปกติ ต้องมีทางลงหนีไฟอย่างน้อยอีก 1 ทาง หรือคณะเทศมนตรีจะได้กำหนดให้ตามลักษณะแบบของอาคาร

ข้อ 25. ห้องแถว ตึกแถว ให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 350 เซนติเมตร ระหว่างผนังหรือฝาและต้องมีทางคนเข้าออกได้ทั้งข้างหน้ากับข้างหลัง การปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแนวยาวได้แถวละไม่เกิน 10 ห้องและให้เว้นระยะ 4 เมตรทุก 10 ห้อง กับให้มีผนังกันไฟมีความหนาไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร สูงเหนือวัตถุมุงหลังคาไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ทุกระยะ 5 ห้องเป็นอย่างน้อย ห้องแถว ตึกแถว และอาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสาธารณะ ด้านหลังให้กันที่ดินไว้เป็นทางเดินติดต่อถึงกันให้กว้างไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร

ข้อ 26. อาคาร บ้าน เรือน โรง จะปลูกสร้างบนที่ดินซึ่งถมด้วยขยะมูลฝอยมิได้ เว้นแต่ขยะมูลฝอยนั้นจะได้กลายสภาพเป็นดินแล้ว หรือได้ทับด้วยดินกระทุ้งแน่นไม่ต่ำกว่า 30 เซนติเมตร และมีลักษณะไม่เป็นอันตรายแก่อนามัย และมั่นคงพอควรแก่การปลูกสร้างแล้ว

ข้อ 27. รั้วหรือกำแพงกั้นเขต ให้ทำได้สูงไม่เกิน 300 เซนติเมตร เหนือระดับถนนสาธารณะ ประตูรั้วหรือกำแพง ทางรถเข้า เมื่อมีคานบนให้วางท้องคานสูงตั้งแต่ 300 เซนติเมตรขึ้นไปจากระดับถนนสาธารณะ

ข้อ 28. ป้ายโฆษณาที่เป็นอาคารต้องติดตั้งโดยไม่บังช่องลมหน้าต่างหรือประตู ต้องติดตั้งด้วยวัตถุติดต่ออันถาวรเพื่อป้องกันการหลุดออก

ข้อ 29. สะพานสำหรับรถเข้าได้ต้องมีช่องกว้างเป็นทางจราจรไม่น้อยกว่า 300 เซนติเมตร และลาดชันลงไม่ชันกว่า 1 ใน 10 ถ้ามีหลังคาคลุมต้องวางท้องคานบน สูงไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตร จากระดับพื้นสะพาน

ข้อ 30. การปลูกสร้างโดยต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารซึ่งจำต้องได้รับอนุญาตนั้นมีกำหนดดังต่อไปนี้

ก. ขยายพื้นชั้นหนึ่งชั้นใดตั้งแต่ห้าตารางเมตรขึ้นไป

ข. เปลี่ยนหลังคาหรือขยายหลังคาให้ปกคลุมเนื้อที่มากขึ้นกว่าเดิม

ค. เพิ่ม ลด จำนวนหรือเปลี่ยนเสา คาน บันได และผนัง

ง. เปลี่ยนชนิดของวัตถุจากสภาพเดิม หรือ เปลี่ยนชนิดการใช้สอยของอาคาร

หมวด 5

ส่วนต่างๆของอาคาร

ข้อ 31. ห้องนอนหรือห้องใช้เป็นที่พักอาศัย ภายในอาคารให้มีส่วนกว้างหรือส่วนยาวไม่ต่ำกว่า 250 เซนติเมตร กับรวมเนื้อที่พื้นทั้งหมดไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร ให้มีช่องประตูและหน้าต่างเป็นเนื้อที่รวมกันไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของพื้นที่ของห้องนั้น โดยไม่รวมนับส่วนประตูหรือหน้าต่างอันติดต่อกับห้องอื่น

ข้อ 32. ห้องของอาคารซึ่งบุคคลเข้าไปได้จะต้องมีช่องระบายลมให้เพียงพอในเมื่อได้ปิดประตูทั้งหมด วิธีระบายลมนั้นให้ทำตามแบบซึ่งเหมาะสมกับสภาพของอาคารนั้น

ข้อ 33. ช่องทางเดินภายในอาคารสำหรับบุคคลใช้สอยหรืออาศัยให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 100 เซนติเมตรกับมิให้มีเสากีดกั้นในส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนด ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติแลเห็นได้ชัดเวลากลางวันด้วย

ข้อ 34. ยอดหน้าต่างและประตูของห้องนอนหรือห้องพักอาศัยให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร และบุคคลอยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตูหน้าต่างและออกจากห้องนั้นได้โดยมิจำต้องใช้เครื่องมือ

ข้อ 35. ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานยอดฝาหรือผนังสำหรับอาคารพักอาศัยโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ หรือคอกสัตว์ที่มีคนพักอาศัยระยะนั้นโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 350 เซนติเมตร

สำหรับอาคารที่พักอาศัยในกรณีที่มีเครื่องปรับอากาศหรือมีช่องหน้าต่างเปิดสู่อากาศภายนอกไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ห้องให้ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดาน ยอดฝา หรือผนังโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 250 เซนติเมตร ได้

สำหรับอาคารที่เป็นโรงแรม ซึ่งมีเครื่องปรับอากาศ ให้มีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานยอดฝา หรือผนังโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 300 เซนติเมตร ได้

ข้อ 36. พื้นชั้นล่างของอาคารที่พักอาศัยนั้นต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 75 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นพื้นซีเมนต์ อิฐ หิน หรือวัตถุแข็งอย่างอื่นที่สร้างตันติดพื้นดิน ต้องมีระดับอยู่เหนือพื้นดินปลูกสร้างอาคารอย่างน้อย 10 เซนติเมตร และถ้าเป็นอาคารตั้งอยู่ริมทางสาธารณะต้องวัดความสูงจากระดับทางสาธารณะนั้น

ข้อ 37. ห้ามมิให้มีประตูหน้าต่าง หรือช่องลมจากครัวไฟเปิดเข้าสู่ห้องส้วมหรือห้องนอนของอาคาร ได้โดยตรง

ข้อ 38. เตาไฟสำหรับการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์ จะต้องเป็นเตาที่ก่อด้วยอิฐทนไฟ หรือเตาเหล็กและต้องตั้งอยู่ในอาคารที่ประกอบด้วยวัตถุทนไฟ ทั้งนี้เตาไฟจะต้องตั้งห่างจากผนังอาคารหรือสิ่งที่เป็นเชื้อไฟโดยรอบมีระยะไม่ต่ำกว่า 4 เมตร โครงหลังคา วัตถุมุงหลังคาและเพดาน ส่วนประกอบเพดาน ถ้ามีจะต้องเป็นวัตถุทนไฟ และปล่องระบายควันไฟต้องทำมิให้ฝาหรือผนัง หรือหลังคา รับความร้อนจัดได้ โดยความสูงของปล่องไม่ต่ำกว่า 1 เมตร วัดจากความสูงของหลังคาอาคารข้างเคียงภายในระยะโดยรอบ 25 เมตร และมีความกว้างของปล่องโดยวัดผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร เว้นแต่เตาไฟซึ่งมีไว้เพื่อประกอบอาหารภายในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านขายอาหาร

ข้อ 39. บันไดสำหรับอาคารที่พักอาศัยต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 300 เซนติเมตร และลูกตั้งไม่สูงกว่า 20 เซนติเมตร ลูกนอนไม่แคบกว่า 22 เซนติเมตร ถ้าตอนใดที่ทำเลี้ยวมีบันไดเวียน ส่วนเลี้ยวแคบที่สุดของลูกนอนต้องไม่แคบกว่า 10 เซนติเมตร

ข้อ 40. บันไดอันเป็นประธานสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารพาณิย์ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 130 เซนติเมตร ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 400 เซนติเมตร และลูกตั้งไม่สูงเกินกว่า 19 เซนติเมตร และลูกนอนไม่แคบกว่า 24 เซนติเมตร

ข้อ 41. บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ ให้ทำที่พักมีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

อาคารที่มีบันไดเฉพาะติดต่อกันตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไปนั้น ชั้นประตู หน้าต่าง วงกบของห้องบันได และสิ่งก่อสร้างโดยรอบบันได ต้องก่อสร้างด้วยวัตถุทนไฟ

ข้อ 42. ประตูสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรม หรืออาคารพาณิชย์ ต้องเปิดออก ต้องมีธรณีประตูเสมอเรียบกับพื้นหรือไม่มีเลย

ข้อ 43. วัตถุมุงหลังคาให้ทำด้วยวัตถุทนไฟ แต่ทั้งนี้คณะเทศมนตรีอาจพิจารณาผ่อนผันให้ใช้วัตถุอื่นมุงได้เมื่อมีเหตุอันสมควร แต่ห้ามมิให้มุงด้วยใบไม้หรือหญ้า สำหรับอาคารซึ่งตั้งอยู่ห่างจากอาคารต่างครัวเรือนหรือเขตที่ดิน หรือทางสาธารณะเกิน 40 เมตร จึงจะใช้มุงด้วยวัตถุอื่นได้

ข้อ 44. ลิฟท์สำหรับบุคคลใช้สอยให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัตถุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟท์นั้นต้องเป็นวัตถุทนไฟทั้งสิ้น และลิฟท์นั้นจะต้องมีส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่กำหนดใช้

ข้อ 45. ส่วนรากฐานของอาคารซึ่งอยู่ใต้ดินต่อเนื่องกับทางสาธารณะ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะเทศมนตรีแล้ว จะอยู่เหลื่อมล้ำทางสาธารณะเข้าไปได้ไม่เกิน 100 เซนติเมตร แต่การเหลื่อมล้ำต้องไม่กีดขวางสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีอยู่ใต้ทางนั้น และระดับของส่วนรากฐานที่ยื่นออกมาในทางสาธารณะจะต้องไม่สูงกว่าระดับที่คณะเทศมนตรีกำหนดให้

ข้อ 46. รากฐานของอาคารจะต้องทำเป็นลักษณะถาวรมั่นคงพอที่จะรับน้ำหนักของตัวอาคาร และน้ำหนักที่จะใช้บรรทุกได้โดยปลอดภัย ในกรณีที่คณะเทศมนตรี เห็นว่าการกำหนดรากฐานยังไม่มั่นคงเพียงพอ ก็ให้เรียกรายการคำนวณหรือ ผลการทดลอง หรือทั้งสองอย่างจากเจ้าของอาคาร เพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด 6

<u>กำลังวัตถุและน้ำหนักบรรทุก</u>

ข้อ 47. ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงอัดส่วนอาคารประกอบด้วยอิฐ ประสานด้วยปูนผสมส่วนต่างๆ ให้กำหนดใช้ไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดอิฐ	ส่วนปูนขาว ตามปริมาตร	ส่วนซีเมนต์ ตามปริมาตร	ส่วนทราย ตามปริมาตร	กำลังอัดต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
ธรรมดา	1	-	3	2 กิโลกรัม
"	1	1	6	3 กิโลกรัม
"	-	1	4	4 กิโลกรัม
"	-	1	3	5 กิโลกรัม
อัด	1	-	3	4 กิโลกรัม
"	1	1	6	6 กิโลกรัม
"	-	1	4	8 กิโลกรัม
"	-	1	3	10 กิโลกรัม

ข้อ 48. ในการคำนวณกำลังต้านทางแรงประเภทต่างๆของส่วนอาคารประกอบด้วยเหล็กต่างๆ ให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 2 ของแรงที่จุดยืด (YIELD POINT ..) แห่งเหล็กและถ้ามีเอกสารแสดงการทดสอบโดยผู้ชำนาญก็ให้ใช้แรงไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดเหล็ก	แรงดึงต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงอัดต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงเฉือนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
เหล็กหล่อ	200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	200 กิโลกรัม
เหล็กล้วน	700 กิโลกรัม	700 กิโลกรัม	600 กิโลกรัม
เหล็กถ่านอ่อน	1,000 กิโลกรัม	1,000 กิโลกรัม	800 กิโลกรัม
เหล็กเสริมคอนกรีต	1,200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	850 กิโลกรัม
เหล็กโครงสร้าง	1,200 กิโลกรัม	1,200 กิโลกรัม	850 กิโลกรัม

ข้อ 49. ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงประเภทต่างๆ ของไม้ชนิดต่างๆให้ใช้ส่วนปลอดภัยโดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 6 ของแรงประลัยแห่งไม้ แต่ไม่ให้ความแอ่นของไม้เกิน 1/200 ของช่วงคาน ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดสอบให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น ให้ใช้แรงไม่เกินอัตราต่อไปนี้

ชนิดไม้	แรงดึงและแรงอัดตามเสี้ยนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร สำหรับคาน	แรงดึงและแรงอัดตามเสี้ยนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร สำหรับเสา	แรงอัดขวางเสี้ยนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	แรงเฉือนตามเสี้ยนต่อ 1 ตารางเซนติเมตร
ไม้อ่อน	100 กิโลกรัม	80 กิโลกรัม	24 กิโลกรัม	6 กิโลกรัม
ไม้สัก	110 กิโลกรัม	90 กิโลกรัม	27 กิโลกรัม	10 กิโลกรัม
ไม้แข็ง	125 กิโลกรัม	100 กิโลกรัม	30 กิโลกรัม	15 กิโลกรัม

ข้อ 50. ในการคำนวณกำลังต้านทานแรงอัดของคอนกรีตธรรมดาไม่มีเหล็กเสริมตามส่วนต่างๆ นั้น ให้ใช้ส่วนปลอดภัย โดยใช้กำลังไม่เกิน 1 ใน 3 ของแรงประลัยแห่งคอนกรีตเมื่อครบอายุ 28 วัน แต่ถ้าไม่มีเอกสารแสดงผลทดรองของผู้ชำนาญก็ให้ใช้อัตราแรงไม่เกินดังต่อไปนี้

ส่วนซีเมนต์ตามปริมาตร	ส่วนทรายตามปริมาตร	ส่วนหินตามปริมาตร	แรงอัดต่างๆ กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเซนติเมตร			
			แรงอัดสำหรับคาน	แรงอัดสำหรับเสา	แรงเฉือน	แรงยึด
1	1(1/2)	3	50	40	5	7
1	2	4	45	36	4.5	6
1	2(1/2)	5	40	32	4	6
1	3	6	35	28	3.5	5
1	3(1/2)	7	30	24	3	4
1	4	8	15	12	1.5	3

ถ้าความยาวของเสามากกว่า 15 เท่า ของด้านที่แคบหรือของเส้นผ่าศูนย์กลาง (DIAMETER ..) ให้ใช้ค่าในตารางข้างบนคูณด้วย (1.5- ส

30 บ

หมายเหตุ ส.=ความยาวของเสาเป็นเซนติเมตร

บ.=ด้านที่แคบของเสาเป็นเซนติเมตร

กฎนี้ให้ใช้ได้ทั้งเสาคอนกรีตและเสาไม้

ข้อ 51. ในการคำนวณกำลังแรงของส่วนอาคารประกอบด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กให้ผู้คำนวณแสดงรายการคำนวณจนเป็นที่พอใจของเทศมนตรีว่าอยู่ในลักษณะปลอดภัย ถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือเป็นอย่างอื่นได้ ให้ถือหลักการคำนวณดังต่อไปนี้

ก. พิกัดยืดของคอนกรีต $=1.4 \times 10^{5}$ เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ข. พิกัดยืดของเหล็กเสริม $=21 \times 10^{5}$ เมตริกตัน ต่อ 1 ตารางเมตร

ค. ส่วนผสมของคอนกรีตไม่อ่อนกว่าซีเมนต์ 1 ทราย 2 และหิน 4 ตามปริมาตร

ง. แรงอัดของคอนกรีตไม่เกิน 45 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

จ. แรงดึงของเหล็กเสริมไม่เกิน 1,200 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

ฉ. แรงเฉือนของเหล็กเสริมไม่เกิน 850 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

ช. สำหรับคานคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด

ซ. สำหรับพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้มีคอนกรีตหุ้มเหล็กหนาไม่น้อยกว่า 1.5 เซนติเมตร และไม่น้อยกว่าขนาดของเหล็กเสริมเส้นใหญ่ที่สุด

ฌ. ให้มีช่องว่างระหว่างเหล็กที่ขนานกันไม่น้อยกว่า 2.5 เซนติเมตร และไม่ต่ำกว่าขนาดของเหล็กเสริม อย่างไรก็ดีต้องโตกว่าขนาดของหินที่โตที่สุดที่ใช้อยู่ 0.5 เซนติเมตร

ญ. คานคอนกรีตเสริมเหล็กต้องมีส่วนยาวไม่เกิน 24 เท่าของส่วนหนา เว้นแต่จะมีเหตุผลเป็นพิเศษ และไม่ใช้เหล็กเสริมแนวนอนเล็กกว่า 6 มิลลิเมตร

ฎ. สำหรับเสาคอนกรีตเสริมเหล็กรับน้ำหนัก ต้องมีเหล็กเสริมตามลำไม่น้อยกว่า 4 เส้น ถ้าเป็นเสากลมต้องไม่น้อยกว่า 6 เส้น และส่วนเหล็กไม่น้อยกว่า 0.8 ใน 100 ของคอนกรีต และขนาดของเหล็กเสริมต้องไม่เล็กกว่า 12.7 มิลลิเมตร ปริมาตรของเหล็กปลอกต้องไม่น้อยกว่า 0.4 ใน 100 ของปริมาตรของคอนกรีต และระยะห่างของเหล็กปลอกต้องไม่เกิน 16 เท่าของขนาดเหล็กแกนหรือ 48 เท่าของขนาดเหล็กปลอก หรือไม่เกินด้านแคบที่สุดของเสา

ข้อ 52. น้ำหนักบรรทุกบนพื้นที่จะใช้ในการคำนวณออกแบบอาคารประเภทต่างๆ นอกจากเครื่องจักรกลและอุปกรณ์อย่างอื่นซึ่งทราบน้ำหนักแน่นอนอยู่แล้ว ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ก. อาคารที่พักอาศัย 150 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ข. โรงเรียนชั้นประถมและมัธยม 200 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ค. โรงเรียนชั้นเตรียมอุดมชั้นไป โรงพยาบาล โรงแรม อาคารสำนักงาน 300 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ง. โรงงาน โรงพิมพ์ ร้านขายของ โรงมหรสพ หอประชุม ภัตตาคาร 400 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

จ. คลังสินค้า ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงกีฬา 500 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ฉ. โรงเก็บรถยนต์ นอกจากโรงเก็บรถยนต์ส่วนบุคคล โรงเก็บเครื่องจักร โรงงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่ 500 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตรขึ้นไป

แต่ถ้าเนื้อที่ส่วนใดแห่งอาคารนั้นจะรับบรรทุกสิ่งที่มีน้ำหนักมากกว่าอัตราที่กล่าวแล้ว เช่น เครื่องจักร ก็ให้คำนวณน้ำหนักบรรทุกเพิ่มขึ้นให้พอที่จะรับน้ำหนักได้

/ข้อ 53

ข้อ 53. แรงลมอย่างสูงขนานกับพื้นดินสำหรับส่วนอาคารที่สูงกว่าสองชั้นขึ้นไป ให้ถือกำหนดแรงอย่างน้อยเท่ากับ 100 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร ส่วนที่ต่ำกว่าอาคารสองชั้นนี้ลงมาให้ลดอัตราแรงลมเป็น 50 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

ข้อ 54. น้ำหนักบรรทุกบนดินที่รากฐานของอาคารนั้นต้องคำนวณให้เหมาะสมเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งถ้าไม่มีเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลทดลองให้เชื่อถือได้เป็นอย่างอื่น จะต้องไม่เกินอัตรากำหนดสำหรับดินประเภทต่างๆดังต่อไปนี้

ก. ดินอ่อนหรือดินถมไว้แน่นตัวเต็มที่ 2 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

ข. ดินปานกลางหรือทรายร่วน 10 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

ค. ดินแน่นหรือทรายหยาบ 20 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

ง. กรวดหรือดินดาน 40 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

จ. หินปูนหรือหินทราย 80 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

ฉ. หินอัคนี 150 เมตริกตันต่อ 1 ตารางเมตร

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้แสดงให้เป็นที่เชื่อถือได้ว่าจะจัดการเพิ่มอัตราน้ำหนักบรรทุกแห่งรากฐานของอาคารได้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 55. ในการคำนวณน้ำหนักที่ลงบนรากฐานและเสาของอาคารซึ่งไม่เกินสองชั้นให้คำนวณน้ำหนักของอาคารรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกเต็มอัตรา ส่วนน้ำหนักบรรทุกของอาคารสูงเกินกว่าสองชั้นขึ้นไปซึ่งมิใช่เป็นอาคารพิเศษ คลังสินค้า ห้องสมุด หรือโรงงานอุตสาหกรรม ให้ลดส่วนลงได้ตามชั้นของอาคาร ดังนี้

1. ชั้นถัดจากชั้นยอด ลดอัตราลง 10 ใน 100
2. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
3. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100
4. ชั้นถัดลงมา ลดอัตราลง 20 ใน 100

ทุกๆชั้นที่ถัดลงมาจากนี้ ลดอัตราลง 50 ใน 100

ข้อ 56. ในการคำนวณกำลังต้านทานของรากฐานให้คำนวณน้ำหนักของอาคารเต็มอัตราและ (เข็มรากฐานบนดินอ่อน) ให้เข็มรับน้ำหนักทั้งหมดโดยไม่คิดเอาแรงต้านทานของดินรอบๆเข็มมาช่วยรับน้ำหนัก สำหรับปลายเข็มจดดินแข็ง ดินดาน หรือวัตถุพื้นแข็งให้คำนวณเข็มนั้นเป็นลักษณะเสา แต่ถ้าเข็มอยู่ในดินอ่อนอาศัยแรงฝืดผลุงให้ใช้เข็มไม่สั้นกว่า 3.00 เมตร และให้ใช้แรงฝืดดินตามสูตรต่อไปนี้

ฝ.= 400 x 35 ย.

ฝ.= แรงฝืดดินเป็นกิโลกรัมต่อตารางเมตรของเนื้อที่ผิวเข็ม

ย.= ความยาวของเสาเข็มเป็นเมตร

ถ้าความยาวของเสาเข็มเกิน 12 เมตร ต้องมีการทดลองกำลังน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม เนื้อที่ของรากฐานทั้งหมดจะต้องไม่น้อยกว่า 1/10 ของเนื้อที่ผิวของเสาเข็มทั้งหมดซึ่งอยู่ภายใต้รากฐานนั้น

ในกรณีที่ไม่สามารถตอกเข็มได้ เนื่องจากพื้นดินแข็งเป็นดินปากกลางหรือทรายร่วน ในการคำนวณความต้านทานของดินใต้แผ่นรากฐานจะต้องไม่เกิน 10 ตัน ต่อตารางเมตร ถ้าจะใช้มากกว่านั้น จะต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อถือได้

สำหรับเครื่องตอกเข็มด้วยแรงคน

$$น. = \frac{(น. \times ส.)}{6จ. \times 15}$$

ถ้าตอกด้วยเครื่องจักรซึ่งตอกได้ไม่น้อยกว่า 40 ครั้งต่อ 1 นาที

$$น. = \frac{(น. \times ส.)}{6\ จ. \times 1.5}$$

น. = น้ำหนักบรรทุกได้ปลอดภัยเป็นกิโลกรัม
น. = น้ำหนักลูกตุ้มเป็นกิโลกรัม
จ. = ระยะที่เข็มจมครั้งสุดท้ายเป็นเซนติเมตร
ส. = ระยะลูกตุ้มตกเป็นเซนติเมตร

หมวด 7

แนวอาคารและระยะต่างๆ

ข้อ 57. ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางหรือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะเทศมนตรีเป็นหนังสือซึ่งจะต้องเป็นไปตามกำหนดต่อไปนี้

สำหรับกันสาดของชั้นแรกเหนือระดับถนน

* * เฉพาะอาคารที่ปลูกสร้างอยู่ริมทางสาธารณะซึ่งกว้างไม่เกิน 400 เซนติเมตร ระยะยื่นของกันสาดให้ยื่นได้ไม่เกิน 1 ใน 10 ของความกว้างของถนน

/เฉพาะอาคาร...

เฉพาะอาคารที่ปลูกสร้างอยู่ริมทางสาธารณะ ซึ่งกว้างไม่เกิน 400 เซนติเมตร ระยะยื่นของกันสาดให้ยื่นได้ไม่เกิน 1 ใน 10 ของความกว้างของถนน

เฉพาะอาคารที่ปลูกสร้างอยู่ริมทางสาธารณะ ซึ่งกว้างตั้งแต่ 400 เซนติเมตรถึง 1,000 เซนติเมตร ให้สร้างกันสาดยื่น 100 เซนติเมตรจากผนัง

เฉพาะอาคารที่ปลูกสร้างอยู่ริมทางสาธารณะซึ่งกว้างเกินกว่า 1,000 เซนติเมตร ให้สร้างกันสาดยื่น 200 เซนติเมตรจากผนัง

ระดับกันสาดสูงจากพื้นทางเท้า 325 เซนติเมตร

ระยะยื่นและระดับปลายชายคาของอาคารชั้นเดียวให้ถือตามกำหนดข้างต้นด้วย

ทางสาธารณะสายใดที่คณะเทศมนตรีเห็นควรเปลี่ยนกำหนดระยะยื่นและระดับก็ให้มีอำนาจประกาศกำหนดระยะยื่นและระดับเท่ากันตลอดสายได้

สำหรับส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพื้นชั้นอื่นๆ

ระยะยื่นของชายคาไม่เกิน 150 เซนติเมตรจากผนัง

ระยะยื่นของส่วนประณีตสถาปัตยกรรมไม่เกิน 120 เซนติเมตรจากผนัง

ระยะยื่นที่กล่าวนั้นจะต้องไม่เกินกำหนดของสูตรนี้ด้วย

$$ย. = \frac{ท \times ร}{20}$$

ย. = ระยะยื่นออกมาจากผนังเป็นเซนติเมตร

ท. = ความกว้างของถนนสาธารณะเป็นเซนติเมตร

ร. = ระยะฝ่าผนังอาคารจากแนวถนนสาธารณะเป็นเซนติเมตร

ข้อ 58. ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงจากระดับพื้นดินเกินกว่าสองเท่าของความกว้างระหว่างฝ่าผนังอาคารที่ออนุญาตถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงกันข้ามของถนนที่ใกล้

คณะเทศมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศเขตอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารที่จะปลูกสร้าง สูงเกินกว่ากำหนดได้

ข้อ 59. สำหรับอาคารหลังเดียว ระหว่างถนนสาธารณะสองสายขนาดกว้างไม่เท่ากันอนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับสูงได้สองเท่าของระยะระหว่างฝ่าผนังของอาคารที่ออนุญาตถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงข้ามของถนนสาธารณะที่กว้างกว่าได้ทั้งหลัง

สำหรับอาคารหลังเดียวกัน มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างด้านถนนสาธารณะที่แคบถึงระดับสูงสองเท่าของระยะระหว่างฝ่าผนังของอาคารที่ออนุญาต ถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงข้ามของแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าได้ โดยเป็นระยะความยาวจากมุมถนนสาธารณะเพียงสองเท่าของแนวถนนที่แคบ

ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงเกินกว่า 800 เซนติเมตร ถ้าระยะระหว่างฝาผนังของอาคารที่ขออนุญาตถึงเขตแนวถนนฝั่งตรงข้ามของถนนสาธารณะที่ใกล้กว้างน้อยกว่า 800 เซนติเมตร คณะเทศมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศเขตอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารที่จะปลูกสร้างสูงเกินกว่ากำหนดนี้ได้

ข้อ 60. อาคารที่ปลูกชิดเขตที่ดิน ชิดเขตที่ดินต่างผู้ครอบครองอนุญาตให้เฉพาะฝาหรือผนังด้านที่ไม่มีประตูหน้าต่าง และช่องระบายอากาศอยู่ชิดเขตที่ดินได้นอกดี แต่ห้ามมิให้ส่วนใดของอาคารลุกล้ำเขตที่ดินข้างเคียง

ถ้าระยะห่างจากอาคารถึงเขตที่ดินน้อยกว่า 200 เซนติเมตร สำหรับอาคารสองชั้นลงมาหรือน้อยกว่า 800 เซนติเมตร สำหรับอาคารเกินกว่าสองชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีประตูหรือหน้าต่างในด้านที่ชิดกับเขตที่ดินต่างผู้ครอบครอง

อนุญาตให้เฉพาะฝาหรือผนังที่มีช่องลมเป็นบานเกล็ดติดตายห่างเขตที่ดินตั้งแต่ 50 เซนติเมตรขึ้นไปได้

ในกรณีที่ชายคาหรือกันสาดอยู่ใกล้เขตที่ดินข้างเคียงต้องมีการป้องกันน้ำจากชายคาไม่ให้ตกในที่ดินนั้นด้วย เช่น ใส่รางน้ำ

ข้อ 61. อาคารประเภทต่างๆ จะต้องมีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ก. อาคารที่พักอาศัย ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละหลังหรือละห้อง ให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่โดยยอมให้คิดพื้นที่ทางเดินด้านหลังตามข้อ 25 แห่ง เทศบัญญัตินี้เป็นที่ว่างด้วย

ข. อาคารพาณิชย์ โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารสาธารณะให้มีที่ว่างอยู่ 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่โดยยอมให้คิดพื้นที่ทางเดินด้านหลังตามข้อ 25 แห่งเทศบัญญัตินี้เป็นที่ว่างด้วย เว้นแต่ในกรณีพิเศษที่การระบายลมและให้แสงสว่างเหมาะสมเพียงพอแล้ว คณะเทศมนตรีจะอนุญาตให้ปลูกสร้างโดยมีที่ว่างเปล่าน้อยกว่าส่วนที่กำหนดก็ได้ ถ้าใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่

หมวด 8

การสุขาภิบาล

ข้อ 62. อาคารที่จะปลูกสร้างต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วออกจากอาคารไปได้สะดวก

ข้อ 63. การทำรางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะจะต้องให้มีส่วนลาดไม่ต่ำกว่า 1 ใน 200 ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าใช้ท่อกลมเป็นทางระบายต้องมีบ่อตรวจระบายทุกระยะ 30 เมตร และทุกมุมเลี้ยวด้วย

/ข้อ 64.

ข้อ 64. ถ้าการระบายน้ำโสโครกออกจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะซึ่งมิได้จัดเตรียมไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะเทศมนตรีอาจไม่ยอมอนุญาตให้จนกว่าเจ้าของอาคารจะได้จัดการให้น้ำโสโครกนั้น มีลักษณะดีขึ้นตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ 65. อาคารตามความหมายแห่งข้อ 4 (1) ถึง (7) ถ้ามีท่อเอกประปาในทางสาธารณะซึ่งทางสาธารณะนั้นติดเขตที่สร้างอาคารก็ให้ต่อท่อประปาเข้าสู่อาคารด้วย เว้นแต่อาคารที่พักอาศัยซึ่งเจ้าของอยู่เอง

ข้อ 66. การทำการระบายน้ำและติดต่อท่อระบายน้ำนั้น ท่อประปาท่อระบายน้ำในอาคารและอุปกรณ์การต่างๆสำหรับการต่อท่อและการสุขาภิบาลจะต้องมีลักษณะถูกต้อง เนื่องประโยชน์ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ

ข้อ 67. อาคารที่บุคคลอาจพักอาศัยใช้สอยได้ให้มีส้วมไว้ตามจำนวนอันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราตามกำหนดไว้นี้

ก. อาคารที่พักอาศัยให้มี 1 แท่นทุกหลัง ห้องแถวหรือตึกแถวให้มี 1 แท่นทุกห้อง

ข. โรงแรมให้มี 1 แท่น ต่อกำหนด 10 คน ที่อาคารนั้นจะให้คนพักแรมได้

ค. โรงเรียนและโรงงาน ให้มี 1 แท่น ต่อ 100 คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคาร

ง. หอประชุมและโรงมหรสพให้มี 1 แท่น ต่อ 300 คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น

ข้อ 68. ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 1.50 ตารางเมตรต่อ 1 แท่น มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่าย เรียยบร้อย และมีพื้นที่ไม่ชื้น กับมีช่องระบายลมตามสมควร ถ้าเป็นส้วมระบายน้ำซึ่งไม่ใช่บ่อเก็บอาจม ให้ทำในตัวอาคารที่พักอาศัยได้ แต่ถ้าเป็นส้วมวิธีอื่นต้องทำเป็นส่วนหนึ่งต่างหากนอกไปจากตัวอาคารที่พักอาศัยนั้น

หมวด 9

<u>การตรวจควบคุมการก่อสร้าง</u>

ข้อ 69. ผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารต้องเก็บรักษาใบอนุญาต แผนผัง แบบก่อสร้างและรายการไว้ในบริเวณการปลูกสร้าง 1 ชุด เพื่อให้นายช่างตรวจดูได้เสมอตามเวลาที่สมควร และต้องทำการปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้ขอต่ออายุใบอนุญาตใหม่

ข้อ 70. ในการปลูกสร้างอาคาร ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้แทนควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขแห่งการอนุญาต และต้องมีนายงานที่มีความสามารถตามสมควรอยู่ประจำตลอดเวลาที่ทำการปลูกสร้าง ถ้านายงานไม่อยู่ต้องตั้งตัวแทนกำกับการไว้ คำสั่งของนายช่างซึ่งมอบกับนายงานหรือตัวแทนนั้น ให้ถือว่าได้ให้ไว้กับผู้รับอนุาต

/ข้อ 71.

ข้อ 71. ถ้านายช่างตรวจพบการปลูกสร้างอาคารผิดจากแผนผัง แบบก่อสร้าง รายการ หรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ให้ตักเตือนเจ้าของอาคารหรือนายงานควบคุมแล้วรายงานให้คณะเทศมนตรีทราบ คณะเทศมนตรีจะแจ้งกำหนดเวลาอันสมควรให้เจ้าของอาคารจัดการแก้ไขการปลูกสร้างเสียให้ถูกต้อง ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไปแล้วการแก้ไขยังไม่สำเร็จเรียบร้อย ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อ 72. วัตถุประกอบการปลูกสร้างอาคารต้องมีคุณสมบัติตามกำหนดของรายการ และรายการคำนวณ ถ้ามีเหตุสงสัยในคุณภาพของวัตถุ ให้นายช่างมีอำนาจเรียกตรวจดูเอกสารของผู้ชำนาญแสดงผลการทดลองกำลัง หรือเรียกตัวอย่างวัตถุตามปริมาณสมควรจากผู้รับอนุญาต เพื่อตรวจสอบโดยการทดลองตามหลักวิชาการซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องจัดส่งให้ตามต้องการ โดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ 73. ถ้าปรากฏแก่นายช่างว่ารายการคำนวณ รากฐานที่ได้อนุญาตไว้เกิดความไม่แน่นอนขึ้น เพราะเหตุพื้นดินที่ปลูกสร้างรากฐานนั้นมิได้เป็นไปตามที่ได้คาดหมายไว้ ให้นายช่างมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงรายการคำนวณของรากฐานนั้นเสียใหม่ได้

การปลูกสร้างรากฐานของอาคารให้ทำได้เฉพาะเวลากลางวัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะเทศมนตรีให้ทำในเวลากลางคืนได้

ข้อ 74. การปลูกสร้างอาคารที่ติดต่อกับทางสาธารณะ ผู้รับอนุญาตจะต้องแสดงวิธีการ และขั้นของงานให้เป็นที่พอใจนายช่างก่อนว่า เป็นที่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางสาธารณะนั้นแล้วจึงจะลงมือทำการปลูกสร้างได้

ข้อ 75. เมื่อนายช่างประสงค์จะเข้าตรวจอาคารที่ปลูกสร้างไว้เสร็จแล้วว่า อยู่ในภาวะอันสมควรหรือไม่ ก็ให้แจ้งกำหนดเวลาตรวจให้เจ้าของอาคารทราบเป็นหนังสือก่อนตรวจอย่างน้อย 48 ชั่วโมง เจ้าของอาคารหรือตัวแทนจะต้องให้ความสะดวกต่อนายช่างในการตรวจตามสมควร

ข้อ 76. เมื่อนายช่างตรวจพบอาคารซึ่งไม่อยู่ในภาวะสมควร น่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกายชีวิตหรือทรัพย์สิน ให้รายงานคณะเทศมนตรีทราบและคณะเทศมนตรีจะสั่งให้เจ้าของอาคารให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือรื้อถอนตามแบบ "อ.4" ท้ายเทศบัญญัตินี้ก็ได้ ถ้าคำสั่งเป็นการให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถือการอนุญาตปลูกสร้างนั้นเป็นการเร่งร้อนโดยออกใบอนุญาตแบบชั่วคราวให้เวลาของอนุญาต

หมวด 10

ค่าธรรมเนียม

ข้อ 77. ค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้างรวมทั้งการออกใบอนุญาตให้เรียกเก็บดังนี้

1. อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัตถุถาวร คำนวณตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้นตารางเมตรละ 10 สตางค์

/2.อาคารที่พัก....

2. อาคารที่พักอาศัยซึ่งทำด้วยวัตถุอันมิใช่วัตถุถาวร คำนวนตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 5 สตางค์

3. ท่อ รางระบายน้ำ รั้ว หรือกำแพง กับทั้งประตูรั้วหรือประตูกำแพงนั้น คำนวนตามระยะยาวเมตรละ 5 สตางค์

4. เขื่อน ท่าน้ำ หรือสะพานท่าน้ำ คำนวนตามระยะยาวเมตรละ 20 สตางค์

5. สะพาน อู่เรือ คานเรือ หรือป้ายโฆษณา คำนวนตามเนื้อที่ตารางเมตรละ 40 สตางค์

6. อาคารอย่างอื่น คำนวนตามเนื้อที่ของพื้นอาคารทุกชั้น ตารางเมตรละ 40 สตางค์ แต่ถ้าเป็นอาคารชนิดที่ไม่ใช้เนื้อที่ภายใน คำนวนตามระยะยาวเมตรละ 20 สตางค์

7. ในการคิดค่าธรรมเนียมเศษของเมตรหรือตารางเมตรถ้าต่ำกว่ากึ่งให้ปัดทิ้ง แต่ถ้ากึ่งขึ้นไปให้คิดเป็นหนึ่ง

ข้อ 78. ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่ออายุหรือใบแทนฉบับละ 1.00 บาท

ข้อ 79. การตรวจแบบก่อสร้าง รวมทั้งการออกใบอนุญาตสำหรับอาคารชั่วคราวไม่ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

หมวด 11

การรักษาเทศบัญญัติ

ข้อ 80. ให้นายกเทศมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2505

จ. ณ สงขลา

นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

อนุมัติ

พ. จุฑางกูล

ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

(เป็นสำเนาอันถูกต้อง)

.....

เลขานุการสภาเทศบาล

คำขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร

วันที่....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อยู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
ขอรับอนุญาตปลูกสร้างอาคารจากคณะเทศมนตรี.....ตามข้อความต่อไปนี้
เพื่อปลูกสร้าง ณ.....ในโฉนดที่.....
เป็นที่ดินของ.....ชนิดของอาคาร.....
แบบ.....ประโยชน์ใช้สอยของแต่ละชั้น.....
.....
โดย.....เป็นเจ้าของ ควบคุมการปลูกสร้างโดย.....
.....และ.....เป็นนายงาน
กำหนดแล้วเสร็จใน.....วัน
ขอได้โปรดออกใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าปลูกสร้างอาคารชนิด.....
ตามแผนผัง.....แบบก่อสร้างที่.....รายการที่.....
และรายการคำนวณที่.....ซึ่งได้แนบมาพร้อมกันนี้แล้ว 3 ชุด

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ ประโยชน์ใช้สอยของแต่ละชั้น ผู้ร้องจะต้องกรอกข้อความให้ละเอียดว่าชั้นใด ของอาคารใช้ประโยชน์อะไร เช่น ชั้นล่างเพื่อการพาณิชย์

อ.2

ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร

เทศบาลเมืองอ่างทอง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อยู่ที่..... ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....ปลูกสร้างอาคารได้ตามข้อกำหนดต่อไปนี้

ให้ปลูกสร้าง ณ.....ในโฉนดที่.....เป็นที่ดินของ
.....ชนิดอาคาร.....
.....
ประโยชน์ใช้สอยของอาคารแต่ละชั้น.....
โดย.....เป็นเจ้าของ ตามแผนผังที่.....
ขนาดอาคารรวม.....เมตร ค่าธรรมเนียมเป็นเงิน.....บาท
.....สตางค์

ใบอนุญาตนี้ให้มีกำหนดให้ใช้ได้เพียงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วการอนุญาตเป็นอันสิ้นสุด

(ลงชื่อ).....
ผู้อนุญาต
นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

อ.3

<u>คำสั่งเปลี่ยนแปลงแบบอาคาร</u>

เทศบาลเมืองอ่างทอง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แจ้งความมายัง.....ที่อยู่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
ตามคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารของท่านลงวันที่.....
เพื่อปลูกสร้าง ณ.....ชนิดอาคาร.....
ในโฉนดที่.....เป็นตึนของ.....
ปรากฏว่ามีลักษณะยังไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติ ดังข้อความต่อไปนี้
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
ให้ท่านจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงแผนผังแบบก่อสร้างและรายการให้ถูกต้องและยื่นขอให้ตรวจซ้ำใหม่

(ลงชื่อ).....
นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง

เรื่อง

เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2533

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่าง

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง เรื่อง เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

พุทธศักราช 2533

.....

หลักการ

เพื่อกำหนดเกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ตามความในพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช 2508 พุทธศักราช 2524

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 มาตรา 22 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 พ.ศ. 2524 บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติกำหนดเกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ในเขตเทศบาล ซึ่งเทศบาลเมืองอ่างทองเห็นเป็นการสมควรให้มีการลดหย่อนภาษีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อกำหนดเกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ภายในเขตเทศบาลเมืองอ่างทองใช้บังคับต่อไป

.....

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง
เรื่อง เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช 2533

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ สำหรับที่ดินในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (3) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 พ.ศ. 2524 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 พ.ศ.2524 มาตรา 6 เทศบาลเมืองอ่างทองจึงตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอ่างทอง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง เรื่อง เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2533"

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตั้งแต่วันที่ ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองอ่างทองแล้ว

ข้อ 3. บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลง ที่มีอยู่ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง และใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกสิกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้หนึ่งร้อยตารางวา

ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้น เป็นสถานการค้าหรือให้เช่าไม่ได้รับการลดหย่อน สำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ 4. ให้เจ้าพนักงานประเมินของเทศบาลเมืองอ่างทอง ปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2533

(ลงชื่อ) ชัย สุวพันธุ์
(นายชัย สุวพันธุ์)
นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) ทวีป ทวีผาณิชย์
(นายทวีป ทวีผาณิชย์)

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง
เรื่อง เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ พุทธศักราช 2533

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ สำหรับที่ดินในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (3) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 พ.ศ. 2524 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 พ.ศ.2524 มาตรา 6 เทศบาลเมืองอ่างทองจึงตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอ่างทอง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง เรื่อง เกณฑ์การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2533"

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตั้งแต่วันที่ ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองอ่างทองแล้ว

ข้อ 3. บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลง ที่มีอยู่ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง และใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกสิกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้หนึ่งร้อยตารางวา

ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้น เป็นสถานการค้าหรือให้เช่าไม่ได้รับการลดหย่อน สำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ 4. ให้เจ้าพนักงานประเมินของเทศบาลเมืองอ่างทอง ปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2533

(ลงชื่อ) ชัย สุวพันธุ์
(นายชัย สุวพันธุ์)
นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

อนุมัติ
(ลงชื่อ) ทวีป ทวีผลชัย
(นายทวีป ทวีผลชัย)

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง

เรื่อง

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท

พ.ศ. 2533

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง
เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท พ.ศ. 2533

.....

หลักการ

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท สำหรับบริการประชาชน เกี่ยวกับงานที่อยู่ในหน้าที่และความรับผิดชอบของเทศบาล

เหตุผล

เนื่องจากการขอคัดหรือขอถ่ายเอกสารบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.7) ยังมิได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไว้ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถถือปฏิบัติได้ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติขึ้นใช้บังคับต่อไป

.....

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง

เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท พ.ศ. 2533

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 มาตรา 60 และมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ.2504) ออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอำเภอ พ.ศ. 2503 เทศบาลเมืองอ่างทองจึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอ่างทอง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมบางประเภท พ.ศ. 2533"

ข้อ 2. ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทองเมื่อได้ประกาศแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ในเทศบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความถึง นายทะเบียนท้องถิ่น หรือ ผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองอ่างทอง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากนายทะเบียน นายทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองอ่างทอง

"การคัด" หมายความถึง การพิมพ์หรือการโรเนียวด้วย

"การถ่ายเอกสาร" หมายความถึง การถ่ายข้อความจากเอกสารต้นฉบับ หรือฉบับที่ได้มีการรับรองถูกต้องแล้ว

"การรับรอง" หมายความถึง การรับรองการคัด หรือ การถ่ายเอกสาร โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อ 4. ผู้ใดประสงค์ จะขอให้เทศบาลดำเนินการคัดรายชื่อ หรือ รับรองการถ่ายเอกสาร บัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.7) ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเสียค่าธรรมเนียมการคัดลายชื่อ หรือการถ่ายเอกสาร และการรับรองตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2533

อนุมัติ

ทวีป ทวีผาณิชย์

(นายทวีป ทวีผาณิชย์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

ชัย สุวพันธุ์

(นายชัย สุวพันธุ์)

นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

อัตราค่าธรรมเนียมการคัดรายชื่อ

การถ่ายเอกสาร และการรับรองบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามชิกสภาเทศบาล (ส.ท.7) ท้ายเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอ่างทอง พ.ศ. 2533

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
			บาท	ส.ต	
1.	การคัดรายชื่อ	ชุดละ/หน่วยละ	300	-	
2.	การถ่ายเอกสาร	ชุดละ/หน่วยละ	500	-	
3.	การรับรอง	ครั้งละ	100	-	